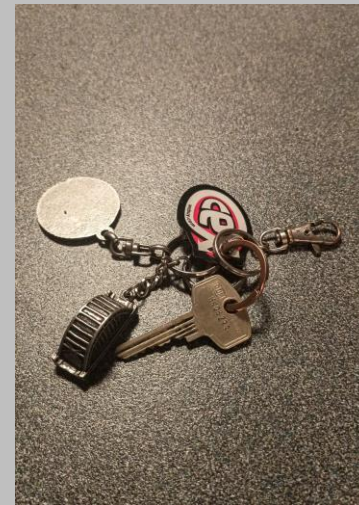
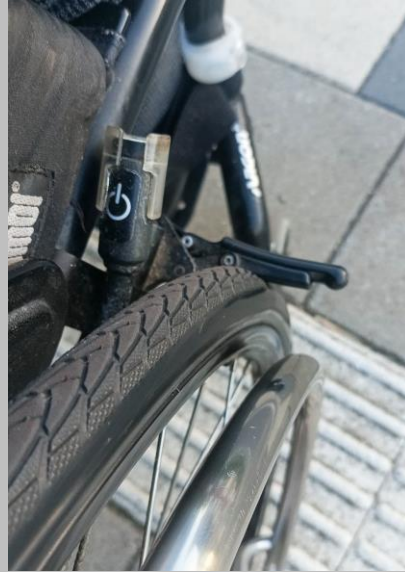

MYCHA

Reizen maakt het mogelijk om nieuwe plekken en mensen te ontdekken Ik wil hier graag energie in stoppen maar ook de mogelijkheid krijgen om hier minder energie in te stoppen. Iedereen wil leren, werken of onderwijs volgen en meedoen. Het gaat om de kleine dingen: een drankje drinken in de stad en vrienden maken. Ik heb een OV-chip en kan daarom al deze dingen doen. Ik ben hierin dus niet afhankelijk om te doen wat ik wil doen. Ik kan er wel voor kiezen om het samen te doen en dat maakt dat ik mij kan ontwikkelen. Ik wil graag meedoen, dat vind ik gewoon leuk. Daarnaast vind ik het belangrijk om onderdeel te zijn van deze maatschappij. Soms is dat een uitdaging en deze ga ik dan ook graag aan.

De sleutel tot inclusie is voor mij een plek waar je helemaal jezelf kunt zijn en waarbij je niet hoeft na te denken kan dit wel of mag dit wel of ben ik welkom. Thuis is een plek om me op te laden zonder dat het vreemd is. Voor mij is mijn huis een plek waar ik mensen ontvang en even tot rust kan komen zodat ik weer klaar ben voor wat komen gaat. Ik gun iedereen zo'n plek, waar je ook bent geboren.

Om goed mee te kunnen doen in de maatschappij is het soms nodig dat men in mogelijkheden denkt en als er problemen zijn daarover praat met een bakkie oploskoffie. Als het om inclusie gaat zijn we allemaal even verantwoordelijk voor onze bijdrage want inclusie komt van beide kanten. Met mijn rolstoel loopt alles op rolletjes, kan ik meedoen en deel uitmaken van de maatschappij. Ik heb deze foto bewust zo gemaakt omdat je niet alles van tevoren kan bedenken. Maar je kan wel een deel vooruit kijken en bedenken hoe kan ik inclusief en open in stappen .

RON

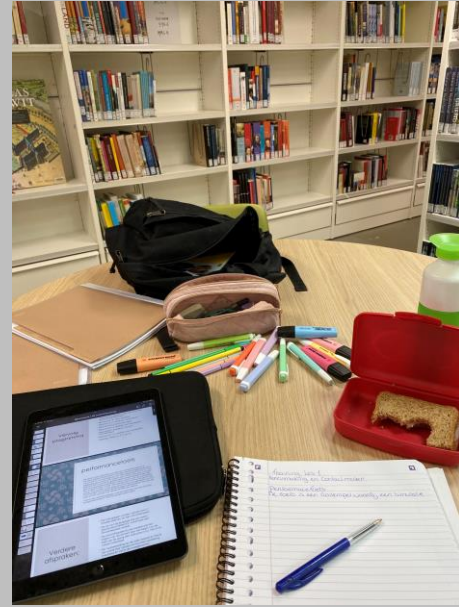
De mensen waarmee ik afgelopen jaren via Teams contact heb gehad voor de studie, kennen mij eigenlijk alleen maar met mijn koptelefoon op. En eigenlijk ook iedereen daarbuiten: ik draag mijn koptelefoon in drukke ruimtes en buiten in de stad, in de trein en op de fiets, en thuis. Ik ben snel afgeleid. En dat is lastig in ruimtes waar andere mensen zijn. Ook had ik veel geluidsoverlast van mijn bureaus, en kon ik natuurlijk geen andere betaalbare woning vinden. Gelukkig kwamen er koptelefoons met actieve ruisonderdrukking op de markt, zodat ik nu vrijwel overal kan zorgen voor mijn eigen prikkelarme omgeving. En ik zou het bijna vergeten: ik luister ook graag naar muziek!

Ik moet wel aan mijn grenzen blijven denken. Meerdere keren per dag krijg ik de melding dat ik de koptelefoon langer gebruik dan goed is voor mijn oren. Toen ik besloot te stoppen met mijn tweede universitaire studie-poging, wist ik dat ik niet gemaakt was voor het leren uit boeken. Ik zocht dus naar een meer praktijkgerichte studie. Met mijn interesse in de psychologie en mijn enorme passie voor muziek, kwam ik uit bij muziektherapie. Ik startte enthousiast, maar vond geen structuur door veel lesuitval en steeds veranderende opdrachten. De lessen waren chaotischer dan ik aankon, ik snapte de samenhang van vakken niet en de focus lag veel minder op praktische muzikale vaardigheden dan mij verteld was.

Gezellig toch, zulke kleurrijke lampen? Vrolijk en anders dan anders: wellicht zelfs uniek? Opvallend, maar niet te schreeuwerig; bijzondere vormen, maar symmetrisch. Ze hingen door het hele gebouw. Ondertussen zijn de meeste vervangen door een soort stapeltjes van standaard moderne zwarte zwevende cirkel-lampen, zoals je verderop ziet.

Mogen we hier afwijken van de norm? Mogen we hier kleurrijk en anders zijn? Mogen we hier eigen talenten, visies en persoonlijkheden ontwikkelen in een studie? Mogen we uniek blijven? Of creëren docenten nu ook liever kleurloze standaardfiguren zonder hoekjes? Een docent durfde het aan en zette in mijn laatste jaar niet één stapje extra voor me, maar genoeg voor een halve marathon. Mijn onderzoeksbegeleider gaf me antwoorden, structuur en vertrouwen. En dankzij hem verlaat ik nu de HAN mét een diploma.

ANNEMAE

Voor ik in Nijmegen pedagogiek studeerde, studeerde ik aan de Fontys in Tilburg. Het was veel dichterbij maar paste niet bij mij. Er was weinig structuur en weinig momenten van rust voor mij.

Ik wil graag met kinderen werken, vooral door mijn eigen ervaringen. Ik hoop de dingen die bij mij minder goed gegaan zijn te voorkomen bij andere kinderen. Ik denk dat ik met mijn ervaringen het pedagogisch werkveld veel te bieden heb.

Wat ik nodig heb is iemand die over mijn schouder meekijkt. Ik heb soms best veel angsten die me in de weg staan, of ik raak het overzicht kwijt. Ik heb iemand nodig die mij helpt om weer op de juiste weg te komen.

Ik heb duidelijkheid en structuur nodig, ik heb pas overzicht als ik alles zie. Ik moet met twee benen op de grond staan en zelf de leiding nemen in het vragen om hulp. In al die jaren heb ik geleerd mezelf zichtbaar te maken.

BRENDON

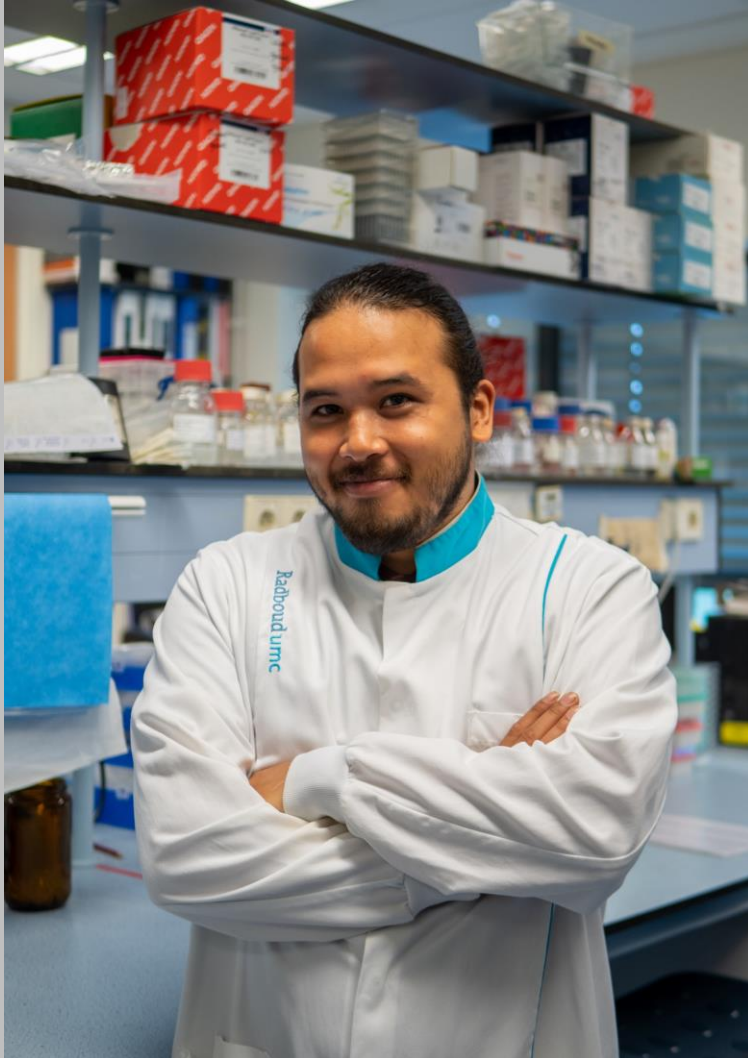
Brendon over zichzelf: op eigen kracht, een echte scout, een hart van goud, puur, een echte doener en hart op de juiste plek.

Ik ben klaar met mijn opleiding voor assistent logistiek medewerker niveau 1 van het ROC. Nu ben ik bezig met mijn niveau 2 opleiding. Ik hoop dat ik een goeie, stabiele baan kan vinden en dan een goeie start heb met mijn volwassen leven als ik dadelijk alleen ga wonen.

Na mijn stage werk ik nu bij het Radboud UMC in het magazijn. Ik hoop dat ik daar fulltime kan beginnen met werken. En ja en zo niet dan hoop ik gewoon dat ik een tijd nog wel gewoon eventjes stage kan blijven lopen. Want ze vinden me daar één van de beste werknemers.

Na mijn opleiding zou ik een baan als logistiek medewerker willen hebben. Het liefst bij het Radboud UMC. Ze betalen nu mijn opleiding. Ik zou graag een beetje ook logistieke dingen willen doen zoals vrachtwagens lossen, misschien ook route rijden.

JOSHUA

Joshua: Doorzetter, stille kracht, meelevend, verbinding, glowing and growing

Ik heb eigenlijk altijd al interesse gehad in laboratoria en hoe die iets wetenschappelijk onderzoeken. Zonder opleiding kom je daar niet tussen. Ik zorg dat alles weer mooi in de kasten staat zodat mijn collega's daar niet naar hoeven om te kijken. Ik wil me niet minderwaardig voelen. Ik wil iets betekenen en dat is uiteindelijk gelukt. Daar ben ik trots op. Ik voel me weer een beetje levend en voel me gezien.

Het uiteindelijk perspectief is dat ik niet regulier werk maar aangepast werk ga doen, zoveel ik kan en wat bij mij past. Ik kan misschien een opleiding volgen. Dat hebben ze mij aangeboden.

Het is belangrijk dat ik voor mezelf structuur in de week kan aanbrengen en gewoon zelf mijn huishouden kan doen en de financiën zelf op orde heb.

Koken kan ik heel goed. Dat is wel een talent en een hobby van me.

Ik denk wel dat heel veel jongeren steun nodig hebben om vooral gehoord te worden, goede hulp krijgen voor wat ze nu echt willen en dat vind ik heel belangrijk.

LARS

Lars over zichzelf: Happy me, the Greatest Barista, ik ben een allemans vriend en een echte aanpakker.

Ik werk in de keuken bij het Radboud UMC en bij Blixem. Daar doe ik ook keuken, catering en bediening. Ik vind het heel leuk. Ben trots op mijn collega's. Ik wil zelfstandig gaan wonen.

Het werk hier vind ik leuk. Soms vind ik het lastig als iemand zegt dat ik iets niet mag. Ik weet dat ze het doen voor mijn eigen bestwil, ze plagen of pesten me niet maar ik ben dan wel verdrietig.

Ik heb geen vaste aanstelling. Het is verantwoordelijk werk. Ik moet leren tellen. Ik heb nog veel te leren. Ik werk nu al 10 jaar hier. Hele lieve collega's. Ik kom met de taxibus en die brengt me ook terug. Dan gaan we ook anderen ophalen.

Alle begeleiding die ik krijg is fijn. Iedereen is lief. Soms ben ik verdrietig dat ik iets niet mag. Dan begrijp ik het niet. Ik kan wel voor mezelf op komen en mijn mening geven, maar het is ook moeilijk.

NALO

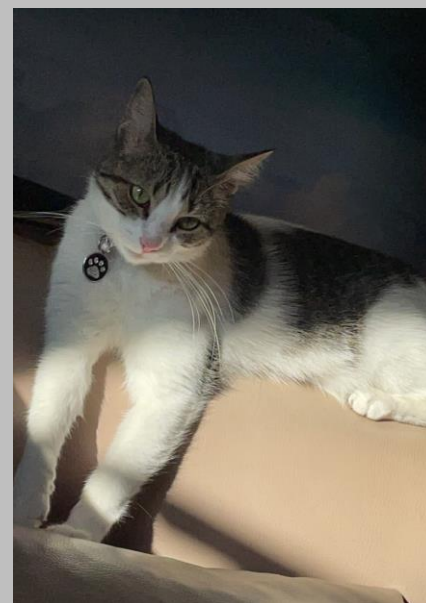

Ik ga vaak met mijn nichtje naar de bibliotheek en lees haar dan voor. Zo lezen we samen veel boeken en leer ik mijn nichtje lezen. Dat is belangrijk om goed Nederlands te leren. Ook speel ik vaak buiten met mijn nichtje en eten we af en toe een ijsje in de stad. Ik vind het fijn om samen met haar te zijn.

Ik heb een eigen leerplek op mijn eigen kamer en heb ik mooi ingericht. Leren is belangrijk. Ik studeer hier vaak in de ochtenden en avonden. Ik hou van bloemen, veel groen en symmetrie. Door het mooi in te richten creëer ik rust voor mezelf. Ook geeft het aandacht besteden aan de sfeer thuis mij een tevreden gevoel over mezelf. Ik wissel elke drie maanden de bloemen en plantjes om. Zo is er elke keer iets nieuws om van te genieten.

Ik hou van kinderen en wil later graag kinderarts worden. Ik vind het leuk om in de praktijk te leren over hoe je met kinderen om moet gaan. Ik word zelf weer een beetje kind als ik met kinderen aan het spelen en werken ben. De kinderen waarmee ik werk zijn tussen de twee en vier jaar.

Rula

De poes heet Candy, ze is een moederkat en heeft net kittens gekregen. Candy woont bij mijn de ouders. Ik zorg met mijn twee zussen voor Candy. Ik hou heel veel van mijn poes en voelt me verantwoordelijk voor haar. Ik ga naar de dierenarts, geeft haar eten, drinken/en aandacht. Ik ben gaan samenwonen met mijn man in een klein appartement. Het appartement is te klein voor het houden van huisdieren, Candy kan dus niet mee. Ik mis haar erg.

Op moederdag maken we allerlei hapjes. Behalve de taart op de foto hebben mijn moeder, zussen en ik alles zelfgemaakt.. We hebben dit feestmaal gemaakt om mijn moeder te vieren.

Ik wandel regelmatig met mijn man. We vonden de zonsondergang romantisch, vandaar de foto. Ik heb mijn man ontmoet via vrienden. Deze foto is gemaakt tijdens een uitje naar de Bazaar in Beverwijk. Voordat ik getrouwd was ging ik samen met mijn vader, moeder, zussen en broer ijsjes eten op dit terras. Nu ik getrouwd ben ga ik vaak met mijn man naar deze stad. Mijn man gaat dan bijkletsen met een vriend van hem in een winkel die die vriend heeft, terwijl ik de stad in ga om te winkelen en een ijsje eet.

SAMRAWIT

Ik heb een foto op vakantie gemaakt. Ik was in Denemarken. Ik vind het een mooie foto en daarom wilde ik hem laten zien.

In mijn thuisland, Eritrea, ging ik elke zaterdag naar de kerk. Nu ik hier woon ga ik twee keer per maand naar de kerk op zaterdag. De kerkdiensten duren van 9.00-12.00 uur. Mannen en vrouwen zitten apart van elkaar, ze zijn gescheiden door een middenscheiding. Alle kerkgangers hebben witte kleding aan, ook de pastoors. Er komen zo'n 200 mensen naar de kerkdienst, hoewel het soms verschilt. Tijdens de dienst wordt aandacht besteed aan het geloof, er wordt gedanst en gezongen. Na de dienst gaan we buiten samen eten. Het eten kost geen geld en iedereen is welkom.

Nalo en ik zijn vriendinnen, dat zie je op deze foto. We gaan samen winkelen, dit doen we vaker en vinden we erg gezellig.

SANNE

Ik word blij van de kermis, Ik heb dan veel plezier en geniet van de muziek die er gedraaid wordt. Ook de lampjes, de sfeer en natuurlijk de attracties maken me blij. Ik heb het gevoel dat ik op de kermis weer een beetje kan spelen. Ik ga graag met vrienden of mijn ouders naar kermissen toe.

In het bos word ik rustig. Mijn hoofd wordt kalmer. Ik wandel graag met mijn opa en oma door het bos, maar ook wel eens alleen.

Doordeweeks woon ik op mezelf. Op een plek voor begeleid wonen, in de weekenden ga ik naar mijn ouders. De koffer reist elke keer met me mee.

Dit is mijn slaapplek bij begeleid wonen. Ik vond de compositie en de lichtval in de foto erg mooi. Ik ben blij met mijn eigen plekje en brengt veel tijd door op bed. Ik kijk dan filmpjes of luister dan muziek. Chocola vind ik erg lekker.